

РЕШЕНИЕ

№ 1238

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 30.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **7230** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 27598/22.07.22г на „ЛАЙТСИСТЕМС“ЕООД-С. с представляващ О.С. и с проц.представител адв. А.И. против Писмо-отказ изх.№ РВТ22-ГР00-343-/2/07.07.22г на Гл.Архитект на район „В.“-СО по негово заявление вх.№ САГ22-ГР00-1247/20.05.22г за издаване на виза за проектиране.

В жалбата се сочи, че Отказът е незаконосъобразен, като се моли за отмяната му и връщане на преписката за ново произнасяне със зад.указания- да се издаде виза, претендират се разноси.Сочи се, че в ПИ на дружеството е възможно заявеното строителство на еднофамилна жилищна сграда с гараж - съгл. Схема № 19 по чл.3.2.1 от ПУ на ПП „В.“ от 2005г /допускащ ниско застрояване/. В съседните имоти има извършено застрояване - по ПР394г, няма пречка за застрояване и в собствения имот, не е налице противоречие с ОУП09г/какъвто е мотивът за отказ/. В съд.заседание адв. И. поддържа жалбата.

Ответникът Гл.Архитект на район „В.“-СО се представлява от юрк.Т., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна и недоказана, претендира юрк.възнаграждение и оспорва като прекомерен адв.хonorар на жалбоподателя. В писмено становище се допълва, че: жалбата е недопустима, тъй като Писмото не е отказ, а уведомление; ОУП09г не допуска застрояване в имота, тъй като той попада в устр.зона „Рпп Природни паркове“ и управлението на тази зона е съгл. 33Г. Строителство в имота е допустимо, само ако е предвидено в ПУ на ПП „В.“05г и ако има одобрен ПУП, какъвто няма в случая; в КККР имотът е отразен с трайно

предназначение „защитена територия“; дружеството се позовава на ПР394г/по него е застрояването и в съседните имоти/, но това е преди одобряването на ОУП09г и ПУ на ПП „В.“ през 2005г; съгл. §2 от ПЗР на ЗУЗСО- ПР394г е със спряно действие- като противоречащ на ОУП09г.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/заявител в адм.производство и адресат на акта/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на спец.чл.214 от ЗУТ и общия чл.21 от АПК. Писмото-отказ е инд.адм.акт, като засяга права и законни интереси на заявителя, не е с уведомителен характер-представлява изричен отказ да се издаде заявената виза за проектиране.

Съдът установи от фактическа страна следното:

По силата на Постановление за възлагане от 12.07.17г/в сила от 21.08.17г/, дружеството е станало собственик на УПИ Х-622, кв.24,[жк], район „В.“-СО, с площ 536кв.м. /520кв.м. по скица/, съгл. ПР94г. В КККР11г /изменена през 2018г/ имотът е ПИ № 68134.2095.1971 с площ 530кв.м., с начин на трайно ползване „защитена територия“.

Със заявление вх.№ САГ22-ГР00-1247/20.05.22г дружеството е поискало от Гл.Архитект на СО издаване на виза за проектиране- на еднофамилна жилищна сграда с гараж.Към заявлението е приложено мотивирано предложение и комбинирана скица, както и декларация-съгласие от съседите за ситуиране на гаража на общата им рег.граница. Заявлението е препратено по компетентност на Гл.Архитект на район „В.“ на 31.05.22г/съгл. Заповед № РД-09-09-28/17.03.21г на Гл.Архитект на СО-л.64/, за което е уведомен и заявителя.Ответникът Гл.Архитект на район „В.“ се произнася по заявлението с обж. Писмо-отказ изх.№ РВТ22-ГР00-343-/2/07.07.22г, като отказва издаването на виза поради недопустимост на заявеното строителство- предвид устр.зона по ОУП 09г- Рпп Природни паркове.Ответникът няма данни кога е връчено Писмото/л.40/, поради което жалбата от 23.07.22г е в срок.

Видно от комбинирана скица от 02.08.18г, ПИ.1971 по КККР е идентичен на УПИ Х-622,кв.24 по РП94г /одобрен със Заповед № РД-09-171/27.04.94г-л.45, като с предходна Заповед № 291/30.05.80г е бил одобрен РП на м.Б.-л.42/. ЗП на имота е по Заповед № РД-09-521/12.12.94г-л.52гръб, като в УПИи Х-622 е предвидена двуфамилна жилищна сграда-близнак. Имотът попада в защитена територия по ОУП09г, в границите на ПП „В.“/чийто ПУ е приет с Решение № 305/22.04.05г на МС/, в строителните граници на СО-л.51 /в тях попада част от ПП „В.“/. Видно от КККР, в съседните ПИ.1972 и ПИ.1886 има реализирано строителство.Видно от справка от района, изискана от Съда/л.40/- в района е налично единствено издадено РС № 5/07.03.95г за съседен имот- по ПРЗ 94г/л.47/, като след ОУП от 16.12.09г не са издавани визи или строителни книжа.

По делото е допусната СТЕ, заключението по която Съдът кредитира напълно. Арх.С. сочи, че: имотът попада в строителните граници на СО, в границите на ПП „В.“/част от който са в строителните граници на СО/, по ОУП09г е в устр.зона Рпп Природни паркове, като съгл. Приложение № 3 чл.3 ал.2 т.59 от ЗУЗСО- устройството на територията е съгласно ЗЗТ, ПУ на ПП и други устр.планове, като строителство се допуска, ако е предвидено в тези планове и има влязъл в сила ПУП/такъв няма;/ нов

имот пл.№ 622 е нанесен в кад.основа и за него е създадено УПИ с РП от 27.04.94г, чрез промяна в РП80г за м.Б., като ЗП от 12.12.94г е за двуфамилна жилищна сграда/не е бил реализиран ПЗ94г, имотът е незастроен/; ПУ на ПП“В.“ 05г допуска само ремонт,реконструкция и благоустрояване на съществуващи обекти, като не се допуска тяхното разширение и ново строителство; действащият РП94г противоречи на ОУП09г и е със спряно действие съгл. §2 т.1 от ПЗР на ЗУЗСО; не са издавани РС или строителни книжа след ОУП09г, единствено е издадено РС от 1995г за съседното УПИ XI- реализиран е ЗП94г; Схема №19 по ПУ на ПП „В.“ касае не ново строителство/каквото ПУ не допуска/, а допустимото по ПУ строителство/ремонт,реконструкция и благоустрояване на съществуващите обекти към 22.04.05г; чл.31 т.9 от ЗЗТ не разрешава строителство, след като същото не е разрешено в ПУ на ПП; видно от Схема №19 по ПУ на ПП „В.“-л.73, кв.Б. е в зона „населени места“/т.е. в строителни граници/.

Съдът намира от правна страна следното:

Отказът е издаден от компетентен орган, в рамките на делегираните му правомощия със Заповед № РД-09-09-28/17.03.21г на Гл.Архитект на СО. Писмото съдържа само част от реквизитите по чл.59 ал.2 от АПК, като съдържа посочено фактическо основание, но не и правно такова.В хода на адм.производство не са допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила/такива, които да могат да доведат до акт в различен смисъл/, като правото на защита на лицето не е нарушено.

Отказът е мат.законосъобразен по следните доводи: За имота има ЗП от 12.12.94г, той обаче не е бил реализиран, когато е било възможно- до 27.04.05г,когато е одобрен ПУ на ПП“В.“. ПУ на ПП не позволява ново строителство, а само ремонтиране на съществуващото, т.е. завареното към 27.04.05г. ЗЗТ не позволява строителство, което не е предвидено в ПУ на ПП. ЗУЗСО предвижда спиране действието на действащия за имота ПР394г, тъй като противоречи на предвижданията на ОУП09г- по него устр.зона е „Рпп Природни паркове“ и строителство е възможно,само ако е предвидено в ПУ на ПП/не е/ и влязъл в сила ПУП/такъв няма одобрен след ПУ на ПП05г или след ОУП09г/. Схема №19 към ПУ на ПП само показва, че кв.Б. е в зона „населени места“ по ПУ, т.е. тази част от ПП попада в строителните граници на СО, т.е. приложение намира и ЗУЗСО/освен ЗЗТ и ПУ на ПП/. Нито ОУП09г/поради устр.зона/, нито ПУ на ПП05г, нито ЗЗТ/чл.31 т.9/- допускат ново застрояване в имота /а съществуващо няма/, като ПР394г е със спряно действие като противоречащ на ОУП09г/§2 ал.1 от ПЗР на ЗУЗСО/, а няма одобряван нов ПУП след ОУП09г.

Отказът е и в съответствие с целта на закона- ЗУТ,ЗУЗСО и ЗЗТ, като няма превратно упражняване на власт от ответника/не са издавани РС или каквито и да е строителни книжа след ОУП09г или ПУ на ПП05г, като само за сградата в едното съседно УПИ / УПИ XI/- има издадено РС95г/по ПР394г/, а за сградата в другото съседно УПИ - няма издавано РС/тя е заварено строителство, като е отразена като съществуваща към 2009г/.

При този изход на спора, на ответника се дължат разноски- юрк.възнаграждение в мин.размер по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК- 100лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 27598/22.07.22г на „ЛАЙТСИСТЕМС“ЕООД-С. с представляващ О.С. против Писмо-отказ изх.№ РВТ22-ГР00-343-/2/07.07.22г на Гл.Архитект на район „В.“-СО.

ОСЪЖДА „ЛАЙТСИСТЕМС“ЕООД-С. с представляващ О.С. да заплати на Столична Община сумата от 100лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: